

BARANYA VÁRMEGYEI TERÜLETI VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG

Ü. sz.: BMH/286-288-2/2024.

Baranya Vármegyei Területi Választási Bizottság

92/2024. (VI. 19.) számú határozata

Baranya Vármegyei Területi Választási Bizottság a Magyar Szocialista Párt (1114 Budapest, Villányi út 11-13., képviseli: Agócs Ádám meghatalmazott képviselő) (a továbbiakban: Beadványozó1) és Barkóczy Csaba képviselőjelölt (7623 Pécs, Mártirok útja 42. 3 lph. TT. 7a.) (a továbbiakban: Beadványozó2) által benyújtott fellebbezések tárgyában meghozta a következő

határozatot.

A Baranya Vármegyei Területi Választási Bizottság Pécs Megyei Jogú Város Helyi Választási Bizottság 259/2024. (VI. 14.) számú határozatát megváltoztatja.

A Baranya Vármegyei Területi Választási Bizottság Beadványozó1 kifogását elutasítja és a Beadványozó2 képviselőjelölt bírság megfizetésére kötelezését mellőzi.

A Baranya Vármegyei Területi Választási Bizottság Beadványozó2 fellebbezését érdemi vizsgálat nélkül elutasítja.

A határozat ellen a meghozatalától számított 3 napon belül az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet személyesen, levélben vagy elektronikus dokumentumként a Kúriához címzett bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet nyújthat be a Baranya Vármegyei Területi Választási Bizottságnál (7621 Pécs, Széchenyi tér 9., e-mail: valasztas@baranya.hu).

A bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet úgy kell benyújtani, hogy az legkésőbb 2024. június 22-én 16.00 óráig megérkezzen. A bírósági eljárásban az ügyvédi képviselet kötelező. A jogi szakvizsgálóval rendelkező személy – a szakvizsga-bizonyítvány egyszerű másolatának csatolásával – saját ügyében ügyvédi képviselet nélkül is eljárhat. A bírósági felülvizsgálat iránti kérelem elektronikus dokumentumként való benyújtása esetén a kérelem benyújtójának jogi képviselője minősített elektronikus aláírásával látja el a kérelmet. Az elektronikus dokumentumként benyújtott kérelem mellékleteit oldalhú másolatban elektronikus okirati formába kell alakítani. A bírósági eljárás nem tárgyi illetékmentes. A felülvizsgálati kérelem benyújtóját tárgyi illeték-feljegyzési jog illeti meg.

INDOKOLÁS

I.

[Az első fokon eljáró választási bizottság döntése és az azt megelőző eljárás]

[1] Beadványozó1 2024. június 12. napján 15 óra 53 perckor elektronikus úton kifogást terjesztett elő a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 208. §-a és 211. §-a alapján.

7621 PÉCS, SZÉCHENYI TÉR 9.

TELEFON: +36 72 500 402; +36 72 500 406; +36 72 500 489 – E-MAIL: VALASZTAS@BARANYA.HU

[2] Hivatkozott a Ve. szabályaira, mely alapján a HVB fellebbezéssel támadott határozata elleni fellebbezést 2024. június 12. 16.00 óráig határidőben benyújtottnak kell tekinteni.

[3] Érintettsége igazolásaként előadta, hogy Pécs Megyei Jogú Városban a kifogással érintett választókerületben jelölő szervezetként jelöltet állított, így jelen ügyben való érintettsége megalapozott. E vonatkozásában hivatkozott a Kúria Kvk.I.37.513/2019/2. számú határozatára.

[4] Hivatkozott továbbá a Kúria Kvk.II.37.500/2014/6. számú határozatára is, mely szerint beadványozótól érdemi, minden egyes szavazatra vonatkozó bizonyítás nem várható el, azonban a jogsértés valószínűsítése körében tanúnyilatkozatokat csatol, melyek tovább emelik álláspontja szerint a valószínűsítés szintjét.

[5] Beadványozó1 kifogásához – az átfogó jogsértés bizonyítása érdekében – a Facebookra feltöltött bejegyzésről készült képernyőfelvételt, valamint az azt közzétevő személy ezzel kapcsolatos „tanúnyilatkozatát”, továbbá külön-külön bizonyítékként a 050. számú szavazatbizottság elnökétől és egy megbízott tagjától, valamint a 049. számú szavazatszámlláló bizottság megbízott tagjától származó nyilatkozatot csatolt. Álláspontja szerint a nyilatkozatok alapján megállapítható, hogy Pécs Megyei Jogú Város 09. számú egyéni választókerületi képviselőjelöltje, Beadványozó2 többször megjelent a választókerülethez tartozó szavazókörökben, mintha ellenőrizné a megjelenteket, valamint maga is szervezeten szállította a választópolgárokat. Előadása szerint a 049. szavazókör bizottsági tagjának nyilatkozata azt is alátámasztja, hogy lélegeztetőgépen lévő, beteg ember helyett az ápolója töltötte ki a szavazólapot.

[6] Álláspontja szerint sérti a Ve. 143/A. § (2) bekezdését az a személy is, aki nem egyszerre, hanem egymás után szállít több választópolgárt, vagy szervezi meg az ő szavazóhelyiséghez történő szállításukat. A tömeges szállítás ugyanis megvalósul, mindössze a cselekmény megvalósításának tekintetében nem egyidejűség, hanem egymásutánosság jellemzi azt. Érvelése szerint Beadványozó2 képviselőjelölt visszaélve a Ve. kifejezett tiltásának hiányával, amely nem nevesíti az egymásutánissággal megvalósított alakzatot – amely ugyanakkor kiolvasható a törvényből –, megsérti a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvét. Az alapelvi sérelemmel összefüggésben a 18/2008. (III.12.) AB határozatot, valamint a Kvk.II.37.419/2018/2. számú határozatot hivatkozta. Ez utóbbi tekintetében előadja, hogy „a rendeltetésszerű joggyakorlás sérelme több a jogsértés megállapíthatóságánál: abban felismerhetően meg kell nyilvánulnia annak a szándéknak, amely a formális jogkövetés égisze alatt a jogintézményben rejlő tartalom kihasználására irányul. Ez mindig esetről esetre vizsgálva azonosítható.”

[7] Az előzőekben kifejtettekre tekintettel kérte a HVB-t, hogy a jogszabálysértést állapítsa meg és Pécs Megyei Jogú Város 09. számú önkormányzati egyéni választókerületi választás eredményét elsődlegesen teljes mértékben, másodlagosan a 049. és a 050. számú szavazókör tekintetében a Ve. 218. § (2) bekezdés c) pontja alapján a választást semmisítse meg és a választást ismételtesse meg.

[8] Beadványozó1 2024. június 14-én 11 óra 48 perckor elektronikus úton kifogását kiegészítette, melyhez csatolta a 051. számú és a 049. számú szavazatszámlláló bizottság mellett működő jegyzőkönyvvezetők nyilatkozatát, melyek álláspontja szerint egyöntetűen alátámasztják, Beadványozó2 képviselőjelölt a szavazókörökben rendszeresen és visszatérően megjelent, a szavazásra váró választópolgárokkal és szavazatszámlláló bizottsági tagokkal kezdett beszélgetni, számba vette, hogy hogyan alakult a részvétel, ki szavazott és ki nem. Visszatérve ebédet is hozott egyes szavazatszámlláló bizottsági tagoknak, ezek alkalmával ismételten huzamosabb ideig a szavazókörökben tartózkodott, gyakorlatilag "élő plakátként" kívánta befolyásolni a választópolgárok akaratát. Felhívta továbbá a HVB figyelmét, hogy azonos jogi alapokon fekvő ügyben a Pécsi Ítéletábra a

Pk.VI.50.033/2019/5. számon meghozott végzésében szükségesnek tartotta a szavazás megismétlését az alábbi indokaira figyelemmel: a Ve. vonatkozó szabályozása nem hagy kétséget álláspontja szerint a felől, hogy a szavazókör a felsoroltakon kívül mindenki más számára tiltott terület, mely tilalom garanciális jellegű, és annak a lehetőségnek a kizárását szolgálja, hogy a szavazás folyamatát bármilyen illetéktelen beavatkozás megzavarja, a szavazási iratokhoz és kellékekhez arra nem jogosult személy hozzáférhessen. Különösen hangsúlyos ez a tilalom a jelöltek számára; mivel ők a választás eredményének alakulásában közvetlenül is érdekeltek, érintettségük folytán a választási alapelvek megtartása, a választás tisztaságának megőrzése csak a garanciális szabályok szigorú betartatása esetén lehetséges. A nagyfokú jogi és ténybeli azonosságára, Beadványozó1 álláspontja szerint a kifogás elbírálása során azt figyelembe kell venni, és az abban elvi érvelést kibontott érveléseket kell figyelembe venni. Mivel az ítéletablai végzés erga omnes hatállyal bír, ezért annak joghatása kell, hogy legyen a HVB döntésére, illetve Beadványozó1 alappal következteti, hogy a választási bizottságoknak ennek meglétéről hivatalos tudomása van, így arról való külön hivatkozásra, külön bizonyításra a Ve. 43. § (4) bekezdés értelmében meglátása szerint nincs szükség.

[9] A HVB 259/2024. (VI. 14.) számú határozatában rögzítette, hogy a Ve. 307/P. § (1) bekezdés b) pontja alapján a helyi választási bizottság dönt minden olyan kifogásról, amely kifejezetten az egyéni választókerületi választáshoz kapcsolódik

[10] A HVB Úz Éva magánszemély Facebook bejegyzésével kapcsolatban akként foglalt állást, hogy önmagában az, hogy a jelölőszervezet aktivistája az állampolgárt az otthonában felkeresi, és egy képviselőjelöltre történő szavazásra buzdítja alapvetően a Ve. szerinti, közvetlen politikai kampánytevékenységnek minősül. Ezen túlmenően az, hogy a választópolgárnak a mozgóurna kérelem benyújtásához valaki felajánlja a segítséget, a HVB szerint önmagában jogsértést nem alapoz meg, továbbá az sem bizonyítható kétséget kizáróan, hogy az íróasztalon talált, a leadandó szavazatok tartalmazó cédula mikor ki által és hogyan került oda. Mindezek alapján a HVB álláspontja alapján a csatolt bejegyzés jelen ügyben választási jogsértés kétséget kizáró bizonyítására nem alkalmas.

[11] A HVB rögzítette azt is, hogy kifogással érintett – 049. és 050. számú – szavazókörök Pécs Megyei Jogú Város 09. számú egyéni választókerületéhez tartoznak, amelyben Beadványozó2 képviselőjelöltként indult. A 049. számú szavazókörben szavazók Pécssett a Petőfi Sándor u. 72 (Angster József Szakképző Iskola) szám alatti, a 050. számú szavazókörben voksolók pedig a Köztársaság tér 1. (Általános Iskola) szám alatti épületben elhelyezett szavazóhelyiségben adhatták le szavazataikat. A HVB a tényállás tisztázása körében megjegyezte, hogy az érintett épületekben további szavazóhelyiségek is elhelyezésre kerültek, így az előbbi helyiségben a 054. számú, míg az utóbbiban a 051. számú szavazókör került elhelyezésre. Mindkét hivatkozott szavazókör a 09. számú egyéni választókerülethez tartozik, így a képviselő jelenléte a választókerület 6 szavazóköréből 4 szavazókör elhelyezésére szolgáló szavazóhelyiség épületét érintette.

[12] Az SZSZB tagok nyilatkozatai alapján a HVB bizonyíthatónak találta, hogy Beadványozó2 képviselőjelölt a szavazás napján több, eltérő helyen lévő szavazókörben – nem kizárólag a szavazata leadása céljából – megjelent, valamint a szavazóhelyiségnek helyt adó épületben huzamosabb ideig tartózkodott, ott a választópolgárokkal közvetlen kommunikációba lépett.

[13] A HVB további álláspontja szerint a választópolgárok szavazóhelyiséghez való kísérése önmagában nem alkalmas Beadványozó1 által hivatkozott 143/A. § (2) bekezdése szerinti jogsértés megállapítására, mivel az ott megfogalmazott jogi tilalom kimondottan az autóbusszal történő személyszállításra, és az erre való felhívás közzétételének tilalmára vonatkozik. Erre tekintettel a HVB a rendelkezésre álló

bizonyítékok alapján nem tartotta megállapíthatónak, hogy a képviselőjelölt megsértette volna a hivatkozott jogszabályhely előírásait.

[14] A HVB utalt a Pécsi Ítéltábla a Pk.VI.50.033/2019/5. szám alatt, hasonló tényállás melletti ügyben meghozott végzésére is, amelyben a bírói fórum rámutatott „a jelöltnek a szavazóhelyiségben a Bizottság álláspontja szerint a jelöltnek a szavazóhelyiségben az azt magába foglaló épületben való többszöri megjelenése önmagában jogszabálysértő kampánytevékenység, amely közvetlenül alkalmas a szavazópolgárok befolyásolására, különösen, mivel a személyes megjelenés során személyes kontaktus teremthető. A jelölt megjelenése folytán „élő plakátnak minősül”.

[15] A HVB álláspontja szerint azzal, hogy Beadványozó2 képviselőjelölt a szavazás napján a választókerületéhez tartozó egyes szavazóhelyiségeket többször felkereste, a szavazóhelyiségnek helyt adó épületben huzamosabb ideig tartózkodott, a szavazás céljából megjelenő választópolgárokkal a szavazóhelyiségeknek helyt adó épületben kommunikációba lépett, megsértette egyrészt a szavazóhelyiségekben tartózkodni jogosultak körét szabályozó 173. §-t, másrészt a választópolgárokkal folytatott kommunikációjával megvalósított kampánytevékenységével megsértette a relatív területi kampánytilalomra vonatkozó, Ve. 143. §-a szerinti rendelkezést is

[16] A HVB a mozgóurnás szavazás során tapasztaltakra vonatkozó bizonyítékok alapján megjegyezte, hogy a Ve. konkrét szabályokat tartalmaz a választópolgárok joggyakorlásának elősegítésével kapcsolatban. A 181. § (1) bekezdés alapján így az a választópolgár, aki nem tud olvasni, illetve akit testi fogyatékosága vagy egyéb ok akadályoz a szavazásban, általa választott segítő – ennek hiányában a szavazatszámoló bizottság két tagjának együttes – segítségét igénybe veheti.

[17] A HVB akként foglalt állást, hogy a törvényi rendelkezések alapján az a körülmény, hogy a választópolgárok a szavazólap kitöltéséhez segítségek vesznek igényben, így például az ápoló személy, vagy a házastárs segítségét, önmagában nem alapozza meg a választási jogsértés bekövetkeztét. Mindkét említett körbe tartozó személyek (közeli hozzátartozó, munkakörénél fogva az ápoló, gondozott segítségére köteles) esetében külön jogszabály alapján dolga és lehetősége az érintett támogatása. A HVB álláspontja szerint ilyen jellegű jogsértés akkor lenne kétséget kizáróan megállapítható, hogyha bizonyítható lenne az, hogy a választópolgár akarata ellenére, vagy akaratát befolyásolva töltötte ki más személy a szavazólapját. A HVB ezen túlmenően rögzítette, hogy nincs hatásköre azzal kapcsolatban állást foglalni, hogy az érintett választópolgár választójogát mentális állapotára tekintettel tudja-e gyakorolni, választójogból kizárni valakit ugyanis csak jogerős bírósági ítélet alapján lehet. A helyzet megítélése során abból kell kiindulni, hogy a választópolgár mindaddig amíg cselekvőképességében – és ilyen módon választójogában – a bíróság által nem korlátozott, gyakorolhatja a szavazati jogát, akár önálló, akár a Ve. szerinti segítség igénybevétele útján. A fentiek alapján a HVB a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, bizonyítottság hiányában konkrét jogsértést a mozgóurnás szavazás során nem állapított meg.

[18] A HVB az elkövetett cselekmény súlyát mérlegelve arra a megállapításra jutott, hogy a jelölt cselekménye sértette ugyan a Ve. korábban hivatkozott rendelkezéseit, azonban megítélése szerint nem érte el azt a szintet, amelynek alapján a 049., a 050. számú szavazókör tekintetében, vagy a teljes egyéni választókerületben a szavazás megismétlését indokoltnak tartotta volna. Összevetve a Pécsi Ítéltábla Pk.VI.50.033/2019/5. szám alatt, hasonló tényállás melletti ügyben meghozott végzésével, jelen kifogás keretében elbírált ügyben az elkövetett jogsértést összességében kisebb tárgyi súlyúnak ítélte meg.

[19] A HVB rögzítette, hogy a kialakult joggyakorlat alapján választási eljárási alapelvi sérelemre - mint jogszabálysértésre - akkor alapozható határozat, ha nincs olyan tételes rendelkezés, amelyet a jogellenesnek minősített magatartás sért [56/2008. (II. 15.) OVB határozat, 57/2008. (II. 15.) OVB határozat; Kvk.IV.37.468/2009/2. LB végzés]. Ha tehát egy adott jogviszonyt tételes jogi rendelkezések szabályoznak, akkor nem lehet a jogvitát alapelvi rendelkezések alapján eldönteni, ilyenkor az alapelveknek a jogértelmezésnél van szerepük. Amennyiben a választási bizottság vagy bíróság a Ve. tételes rendelkezésének sérelmét állapítja meg, úgy a választási eljárási alapelv sérelmét nem kell megállapítani, mivel a tételes előírás sérelme megában foglalja az alapelvi sérelmet is. Mindezek alapján alapelvi jogsérelem megállapítására a választási bizottságnak nincs lehetősége.

[20] A HVB tárgyi ügyben a Ve. 218. § (2) bekezdés d) pontjában foglalt jogkövetkezményt alkalmazva indokoltnak tartotta bíróság kiszabását is Beadványozó2 képviselőjelölttel szemben a választási kampány szabályainak megsértése miatt. A bíróság összegének meghatározása során a Ve. 219. § (1) bekezdés szerint mérlegelte az eset összes körülményét.

[21] A HVB súlyosító körülményként vette figyelembe a jogsértés nyilvánvalóan szándékos jellegét, továbbá azt, hogy a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választásának napján – 2024. június 9-én – történt, így a választói akarat befolyásolására különösen alkalmas, hiszen a választópolgárokkal gyakorlatilag a szavazatuk leadását megelőzően találkozott és adott esetben befolyásolhatta őket. A jogsértő tevékenységét Beadványozó2 azokban a szavazókörökben fejtette ki, amelyekben képviselőjelöltként szerepelt a választókerületi szavazólapokon, amellyel kapcsolatban további súlyosító tényezőként értékelte a HVB a jogsértés területi és személyi kiterjedése kapcsán, hogy az érintett szavazóköröknek otthont adó épületben további olyan szavazókörök is működtek, amelyek szintén az érintett a választókerülethez tartoznak, így összesen 6 szavazókörből 4 szavazókör elhelyezésére szolgáló épületben bizonyíthatóan – nem szavazatleadási céllal – tartózkodott, és jelentős számú választópolgárral volt lehetősége találkozni. A jogsértés ismétlődő jellege – mint súlyosító tényező – is megmutatkozik Beadványozó2 képviselőjelölt magatartásában a HVB álláspontja szerint, mivel a bizonyítékok alapján nem egyszeri jogsértést követett el az érintett, hanem egyes szavazókörökbe többször vissza-visszatérve sértette meg a választási eljárás tételes jogi előírásait. Súlyosító körülményként vette továbbá a HVB azt is figyelembe, hogy az elmarasztalt képviselőjelölt aktív helyi önkormányzati képviselői mandátummal rendelkezik, melyre tekintettel a választási kampányban tőle az általános mércénél jobban elvárható a jogszerű és példamutató magatartás tanúsítása. A HVB enyhítő körülményként értékelte, hogy a képviselőjelölt a 2024. évi kampányidőszakban első alkalommal került elmarasztalásra, és a HVB-nek nincs arról sem tudomása, hogy a korábbi kampányidőszakokban jogerősen választási jogsértés miatt elmarasztalták volna.

II.

[A fellebbezések tartalma]

[22] Beadványozó1 2024. június 16-án 15 óra 52 perckor elektronikus úton fellebbezést nyújtott be a HVB 259/2024. (VI. 14.) számú határozata ellen a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 221. §-a, 223. § (3) bekezdés a) és b) pontja alapján, mivel az álláspontja szerint sérti a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 2. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt választási eljárási alapelvet, a Ve. 143. § (1) bekezdés a) pontját, a Ve. 173. § (2)-(3) bekezdését, mely cselekmények kihatottak a szavazatszámiláló bizottság tevékenységére, a szavazókörben zajló választásra, azonban a HVB a vélt jogsérelemet orvosló megisméltést nem rendelte el,

így a HVB határozat jogszabálysértő, továbbá a HVB a csatolt bizonyítékokat helytelenül mérlegelte.

[23] A fellebbezést Pécs Megyei Jogú Város Helyi választási Iroda az ügy iratanyagával együtt 2024. június 17. napján 8 óra 57 perckor a Baranya Vármegyei Területi Választási Bizottsághoz felterjesztette.

[24] Hivatkozott a Ve. szabályaira, mely alapján a HVB fellebbezéssel támadott határozata elleni fellebbezést 2024. június 17. 16.00 óráig határidőben benyújtottnak kell tekinteni.

[25] Érintettsége igazolásaként előadta, hogy Pécs Megyei Jogú Városban jelölő szervezetként Pécs Megyei Jogú Város 09. számú választókerületében képviselőjelöltet állított, így jelen ügyben való érintettsége megalapozott. E vonatkozásában hivatkozott a Kúria Kvk.I.37.513/2019/2. számú határozatára.

[26] Beadványozó1 fellebbezésében előzetesen idézte a Ve. 2. § (1) bekezdésének, 143. § (1) bekezdésének, 173. § (2)-(3) bekezdésének rendelkezéseit.

[27] Hivatkozott továbbá a Kúria Kvk.II.37.500/2014/6. számú határozatára is, továbbá a jogsértés valószínűsítése körében tanúnyilatkozatokat csatol, melyek tovább emelik álláspontja szerint a valószínűsítés szintjét.

[28] Beadványozó1 álláspontja szerint a HVB a kifogáshoz csatolt bizonyítékokból helytelen következtetést vont le. Úz Éva nyilatkozatából, továbbá a Facebook bejegyzésére érkező, hasonló esetekkel találkozó választópolgárok nagy számából, a szavazatszámoló bizottsági tagok által jelentett, Beadványozó2 képviselőjelölt által leadott magas számú mozgórna iránti kérelmek összevetéséből helyesen az következik, hogy a mozgórna kérelmek begyűjtése során előre megadták a választópolgároknak, hogy milyen listákra és milyen jelöltekre kell leadni a szavazatukat. A választópolgárok idős korára, illetve fogyatékoságukra tekintettel alappal alakulhatott ki bennük az a kép, hogy a mozgórna kérelmek leadásában az érintettek csak akkor működnek közre, illetve a mozgórna szavazásban csak akkor tudnak majd részt venni, ha a megadott jelöltekre és listákra szavaznak. E körben a Beadványozó1 hivatkozott a Pécsi Ítéltábla Pk.VI.20.019/2014/2. számú határozatára. A bírósági döntés azon kifogással érintett jogsértést értékelte, mely szerint a szavazófülkében, vagyis abban a szűk környezetben, ahol a választópolgárok a szavazati akaratuk kinyilvánítását gyakorolják egy instrukciót tartalmazó, szavazólaphoz hasonlító papír volt meghatározhatatlan ideig, ezzel befolyásolva a választópolgárokat. Az ítéltábla álláspontja szerint "[a]z a tény önmagában, hogy a szavazás napján a szavazókörben, a szavazófülkén belül a szavazópolgárok szavazatának befolyásolásának lehetősége adott volt "kitöltési útmutató" révén, olyan súlyos jogsértés, amely indokoltá teszi a szavazás megismétlését. A helyi választási bizottság helytelenül mérlegelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat, ezért érdemi döntésével az ítéltábla nem értett egyet." A HVB akkor járt volna el álláspontja szerint helyesen, ha a Pécsi Ítéltábla határozatában foglaltakat alkalmazza, mely a szavazás megismétlése felé mutat.

[29] Hivatkozott a HVB határozatának [13] bekezdésére is, mely rögzítette, hogy Beadványozó2 képviselőjelölt a 049., 050., 051. és 054. számú szavazókörök helyszínén megjelent. Hivatkozott továbbá a www.valasztas.hu oldalra feltöltött jegyzőkönyvek adataira, mely alapján az urnákban talált lebélyegzett szavazólapok száma az egyéni képviselőjelölt tekintetében az alábbiak szerint alakult: 049. számú: 500 db; 050. számú: 654 db, 051. számú: 729 db, 054. számú: 550 db, összesen tehát 2 433 db szavazólap. Beadványozó1 álláspontja szerint Beadványozó2 képviselőjelölt HVB által is megállapított jogsértő magatartása potenciálisan ezres nagyságrendű szavazat leadására hathatott ki, de mindenképpen az 1. és 2. helyezett közötti 103 szavazatkülönbség többszörösére. Beadványozó1 álláspontja szerint ezért a HVB, bár tényszerűen helyesen ismerte fel a jogsértéssel érintett választópolgárok igen magas számát, azonban ezen felismeréséből logikailag hibásan következtetett arra, hogy a jogsértést "kisebb tárgyi súlyúnak ítélte meg" HVB határozat [22] bekezdés).

[30] Beadványozó1 idézte a Pécsi Ítéltábla a Pk.VI.50.033/2019/5. számon meghozott végzését, mellyel összefüggésben álláspontja szerint okszerűtlen a HVB határozatának általa idézett további indokolási része. A HVB álláspontja szerint ugyanis megállapította, hogy az érdemi lényegét tekintve azonos tényállású - határozat hozatala során kiindulási pontnak is tekintett -, bíróság által korábban elbírált ügyhöz képest "okkal jutott" eltérő döntési eredményre, anélkül, hogy ennek részleteit kifejtjené, az eltérés lényegét bemutatná. Álláspontja szerint adós maradt a HVB annak megmagyarázásával, hogy a választási jogorvoslat tárgyává tett, relatív területi kampánytilalmat, valamint a választás szavazóköri lebonyolítási szabályait sértő, a becsatolt egybehangzó nyilatkozatok alapján bizonyítottan elfogadott képviselőjelölti cselekmény miatt és mennyiben tér el a Pécsi Ítéltábla megjelölt végzésében foglaltaktól, az ott kellő gondossággal feltárt és megítélt elkövetési magatartástól, miben áll annak enyhébb megítéléséhez vezető megvalósulása, miközben a lényeges tényállási elemek (elkövetési magatartás) között közel azonosság (érdemi egyezés) állapítható meg.

[31] Beadványozó1 előadta, hogy a relatív területi kampánytilalom intézményének megteremtésével a jogalkotói szándék arra irányult, hogy a szavazás napján a választópolgár a Ve. 143.§-ában meghatározott területen és a szavazóhelyiségben szabad választói akaratát zavartalanul és befolyásolástól mentesen kinyilváníthassa. A Ve. 173. §-a a (2) és (3) bekezdésében egyértelműen rendelkezik arról, hogy ki lehet jelen a szavazóhelyiségben a szavazás megkezdésétől annak lezárásáig, ezen személyek között a jelölt nem szerepel. A jelöltnek az a magatartása, hogy a szavazás ideje alatt a szavazóhelyiségekbe belépett, és ott a delegáltakal kommunikált, a fenti abszolút törvényi tilalmak többszöri megsértését jelenti, mint önmagában is jogszabálysértő kampánytevékenység, amely közvetlenül alkalmas a szavazópolgárok befolyásolására.

[32] Előadta továbbá, hogy a jelölteknek a tilalomból és annak jelentőségéből következően minden esetben tisztában kell lenniük azzal, hogy általuk a szavazóhelyiségnek a szavazás ideje alatt történő megközelítése, az épületbe és a szavazóhelyiségbe való belépés és az ott tartózkodás, még ha az rövid idejű is (ide nem értve természetesen azt az esetet, amikor a jelölt saját választójogát gyakorolja), legalább eshetőlegesen alkalmas az ezt észlelő választópolgárok befolyásolására. A cselekmény értékelésénél nem hagyható figyelmen kívül álláspontja szerint az a körülmény sem, hogy a jelölt nyilvánvalóan érdekelt az adott választókerülethez tartozó szavazókörökben zajló szavazás kimenetelében, eredményében.

[33] A rendelkezésre álló adatok, nyilatkozatok szerint ugyanakkor álláspontja szerint tényként megállapítható, hogy a szavazóhelyiségekben a jelölt megjelenésekor voltak választópolgárok, így cselekményének a szavazás kimenetelére, tisztaságára tényleges befolyása lehetett. A szavazás megismételtetésére nem csak akkor kerülhet sor, ha az adott jogszabálysértés a választás eredményére érdemi befolyással volt, hanem abban az esetben is, ha az érdemi befolyásolás lehetősége megállapítható. Annak egzakt bizonyítása ugyanis nyilvánvalóan kizárt, hogy a tevékenység a jelen esetben ténylegesen hány választópolgár választási akaratára volt/lehetett kihatással. Figyelembe kell azonban venni a választás eredménye és a törvényt sértő magatartás által befolyásolt választópolgárok lehetséges száma közötti összefüggést is.

[34] A három egybehangzó nyilatkozat álláspontja szerint alkalmas a történetek bizonyítására, az adott körülményeket figyelembe véve (korlátozott bizonyítási helyzet) elegendő a kellő fokú valószínűsítéshez. A megállapított jogsértés területi és személyi kiterjedése kapcsán jelentőséggel bír, hogy az érintett szavazóköröknek helyszínt adó épületben további olyan szavazókörök is működtek, amelyek szintén az érintett a választókerülethez tartoznak, így összesen az egyéni választókerület 6 szavazóköréből 4 szavazókör elhelyezésére szolgáló épületben bizonyíthatóan – nem szavazatleadási céllal – tartózkodott a jelölt, és jelentős számú választópolgárral volt lehetősége találkozni. A jogsértés ismétlődő jellege – mint súlyosító tényező – is megmutatkozik a képviselőjelölt magatartásában, mivel a bizonyítékok alapján nem egyszeri jogsértést követett el az érintett,

hanem egyes szavazókörökbe többször vissza-visszatérve sértette meg a választási eljárás tételes jogi előírásait.

[35] Mindezek figyelembe véve a HVB további álláspontja szerint megsértette a bizonyítékok okszerű mérlegelésének kötelezettségét, azokból ugyanis az következik, hogy a jogsértés nyilvánvalóan szándékos és ismételt volt, több választópolgár befolyásolására alkalmasként érdemben érinthette a szavazás eredményét, mely eredmény egyébként a releváns szavazókörökben szoros volt, így múlhatott a jogsértő magatartáson, annak hatásán, de ennek elvi lehetősége mindenképpen fennállt. Mindezek alapján okszerűen nem volt levonható a mérlegelés eredményeként az a következtetés, hogy a megfelelő szankció pusztán a megállapítás. Amennyiben ugyanis az elkövetett jogértés súlyos és az az eredmény befolyásolására alkalmas, úgy indokolt az eredmény megsemmisítése. A nap folyamán többszöri, ismételt elkövetés ezt támasztja alá. Jelen esetben a jogsértés nyilvánvalóan kihatással lehetett az egyéni választókerület szavazóköreinek többségére, tekintettel arra, hogy azok egy épületben kerültek elhelyezésre.

[36] A HVB döntésének rendelkező része és annak indokolása álláspontja szerint egymással logikai ellentétben áll, ugyanis amíg a rendelkező részben kimondja a választás eredményének „életben tartását” addig az indokolásában a jogsértés súlyosságát és annak az egyéni választókerület szavazókörei többségére való kiterjedtségét taglalja. Az indokolás érvelési rendszere észszerűen nem hozható összhangba a rendelkező részben foglalt döntéssel. Ha a megállapított jogsértés megtörténtét valónak és bizonyítottnak tekinti a HVB, az a kimondott verdikttel éppen ellentétes tartalmú döntést kellett volna, hogy eredményezzen. A választás megsemmisítése és megismételtetése nélkül a kifogás állításainak és bizonyítékainak ilyen széles körben nem lehetett volna helyt adni, azok ugyanis a választási eljárásra vonatkozó szabályok olyan súlyú megsértését igazolják, melyek erre a döntési eredményre nem vezethettek.

[37] A HVB határozata ilyen módon mind a bíróság végzésnek, mind pedig saját magának is ellentmond, hiszen döntésében anélkül jut a HVB érdemben eltérő következtetésre, hogy ennek indokát bemutatná a hivatkozásának alapjául szolgáló ügy viszonylatában, a deklarált ügyazonosság ellenére. Mindebből tehát álláspontja szerint a HVB határozatában foglalt téves döntéshozói mérlegelés és hibás jogkövetkezmény megállapítás vonható le konzekvenciaként, mely körülmény okán a HVB határozatának megváltoztatása, ennek keretében pedig a szavazás a Ve. 143. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti relatív kampánytilalomra, valamint a 173. § (2) és (3) bekezdéseibe ütközés miatti jogszabálysértésének megállapítása és Pécs Megyei Jogú Város 09. számú egyéni választókerület 049., 050. 051. és 054. számú szavazókörében az egyéni választókerületi képviselő választás szavazásának megismételtetése indokolt.

[38] Részben hivatkozhatónak véli Beadványozó1 a 2019-es komlói ún. szervezett szavaztatás ügyét is, melyet szintén a Pécsi Ítéltábla bírált el a PK.III.50.022/2019/5. szám alatt és eltérő - de egyes elemeiben rokon - tényállás mellett, ugyan csak a szavazás megismételtetéséhez vezetett a választás tisztaságának megsértése okán. Beadványozó1 továbbá fellebbezéséhez csatolta a 049. és a 051. számú szavazatszámú bizottság mellett működő jegyzőkönyvvezető nyilatkozatát.

[39] Beadványozó2 2024. június 17. napján 15 óra 57 perckor elektronikus úton kifogást terjesztett elő Ve. 221. §-a alapján.

[40] Beadványozó2 fellebbezését Pécs Megyei Jogú Város Helyi választási Iroda az ügy iratanyagával együtt 2024. június 17. napján 16 óra 11 perckor a Baranya Vármegyei Területi Választási Bizottsághoz felterjesztette.

[41] Érintettsége igazolásaként előadta, hogy Pécs Megyei Jogú Város 09. számú egyéni választókerületben képviselőjelöltként indult.

[42] Beadványozó2 előadta, hogy a HVB határozata a Ve. 143. § (1) bekezdés a) pontjának és a 173. § (2)-(3) bekezdésének megsértése miatt 50 000 Ft pénzbírság megfizetését szabta ki.

[43] Előadta továbbá azt is, hogy Beadványozó2 bizonyítékainak hitelessége megkérdőjelezhető, a jogsértés megvalósítását vitatja, álláspontja szerint a szavazatszámiláló bizottság tagjainak nyilatkozatai utólag, a választás után három nappal keletkeztek, míg a szavazóköri jegyzőkönyvek jogsértésre utaló tény nem tartalmazzak.

[44] Beadványozó2 tudomással bír arról, hogy Beadványozó kifogásában pénzbírság kiszabását nem kérte. Álláspontja szerint a Kúria gyakorlata alapján a Ve. 228. § (2) bekezdése szerint a fellebbezésről és a bírósági felülvizsgálatról való döntés során a közigazgatási perekre vonatkozó szabályokat a Ve.-ben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 2. § (4) bekezdése szerint rendelkezési elv alapvető jelentőségű a jogvita kereteinek meghatározásához, a kereseti kötöttség elve irányadó álláspontja szerint a választáshoz kapcsolódó bírósági felülvizsgálati eljárásban is. A hivatkozott gyakorlattól a HVB döntése további álláspontja szerint eltér, mivel határozatában eltért a kérelemben foglaltakról.

[45] Fentiekre valló hivatkozással Beadványozó2 kérte, hogy a Baranya Vármegyei Területi Választási Bizottság a pénzbírság kiszabását vonja vissza.

III.

[A fellebbezések egyesítése]

[46] A Ve. 230/A. §-a alapján ugyanazon elsőfokú határozat ellen benyújtott fellebbezéseket a választási bizottság egy eljárásban bírálja el. A Bizottság megállapítja, hogy a fellebbezések a HVB ugyanazon határozatával szemben kerültek benyújtásra, így a Bizottság azokat egy eljárásban bírálja el.

IV.

[A Baranya Vármegyei Területi Választási Bizottság döntése és jogi indokai]

[47] A Baranya Vármegyei Területi Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) megállapítja, hogy Beadványozó1 fellebbezése az eljárásjogi kérdésben alapos, az ügy érdemében alaptalan.

[48] A Bizottság Beadványozó2 fellebbezését érdemi vizsgálat nélkül elutasítja.

[49] A Bizottság elfogadta Beadványozó1 és Beadványozó2 érintettségét alátámasztó érvelését.

[50] A Bizottság a Ve. 231. § (4) bekezdése alapján eljárásában a sérelmezett határozatot, valamint az azt megelőző eljárást vizsgálja az irányadó jogszabályok alkalmazásával, a fellebbezés keretei között.

[51] A Bizottság előzetesen rögzíti, hogy Beadványozó1 kifogását a Ve. 208. §-ára és 211. §-ára alapította, kérve elsősorban Pécs Megyei Jogú Város 09. számú egyéni választókerületi választás eredményének megsemmisítését és a választás megismételtetését, másodsorban a 049. és 050. számú szavazókörben a választás eredményének megsemmisítését és a választás megismételtetését.

[52] Utalva a Kúria Kvk.I.37.494/2014/2. és Kvk.VI.37.524/2018/2. számú határozataira a Bizottság álláspontja szerint élesen meg kell különböztetni a Ve. 307/P. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, a szavazatszámiláló bizottság döntése és tevékenysége elleni kifogást a választás eredménye elleni Ve. 241. § szerinti jogorvoslattól. A Ve. 211. §-a alapján a szavazatszámiláló bizottság tevékenysége és döntése ellen – a szavazóköri eredményt megállapító döntés kivételével – kifogást lehet benyújtani. A Ve. 241. § (1) bekezdése értelmében pedig a szavazatszámiláló bizottság szavazóköri eredményt megállapító döntése ellen csak a választási bizottságnak a választási eredményt megállapító döntése elleni

fellebbezéssel együtt van helye. A két jogorvoslati formában eltér egymástól a jogorvoslati határidő, a jogorvoslat indoka és az elbírálási fórumrendszer. A kifogás a választások napján a szavazatszámoló bizottság jogsértő eljárása ellen irányult, nem minősül a szavazóköri eredményt megállapító döntés elleni jogorvoslatnak, mivel egyértelműen a szavazatszámoló bizottság eljárási cselekményének jogszerűségét kérdőjelezi meg. Ha a kérelmező szerint ez kihat a választás eredményére is, fellebbezést kell benyújtania a szavazatszámoló bizottság szavazóköri eredményt megállapító döntése ellen, a kifogás nem tekinthető a Ve. 241. §-a szerinti jogorvoslatnak. A Bizottság álláspontja szerint a Ve. rendelkezései párhuzamos eljárások megindítására ösztönzik a kérelmezőket, melyek közös célja elsődlegesen a választás eredményének megsemmisítése, megismételtetése vagy újra számlálás.

[53] A Bizottság rögzíti, hogy a HVB döntésében elutasította Beadványozó1 szavazás megismételtetésére irányuló kérelmét, tekintettel a [19] pontban foglaltakra. A Bizottság álláspontja ezzel kapcsolatban azonban az, hogy a Ve. 218. § (2) bekezdés c) pontjában írt jogkövetkezmény alkalmazása, nevezetesen a jogorvoslattal érintett rész megsemmisítése és a szavazás megismételtetése jelen ügyben egyébként sem lenne alkalmazható jogkövetkezmény, ugyanis a Bizottság [50] pontban írt megállapítására és arra figyelemmel, hogy Beadványozó1 a Ve. 211. §-a alapján sérelmezhet a szavazatszámoló bizottság tevékenységét és döntését, mely jogorvoslat elkülönül az eredmény vitatásától (lásd még: Ve. 307/P. §).

[54] Az előzőekben írtak mellett a Bizottság jelen ügyben alkalmazandónak ítéli a Kúria Kvk.VI.37.524/2018/2. számú határozatában foglaltakat is, mely szerint „[18] a kifogás nem tekinthető a Ve. 241. §-a szerinti választás eredménye elleni jogorvoslatnak, ezért főszabály szerint nem alkalmas jogorvoslati eszköz az eredmény megállapításának felülbírálatára. [...] [19] Releváns e körben az, hogy az eredmény megsemmisítésére kizárólag az eredményt megállapító döntés elleni jogorvoslat keretében kerülhet sor. Ennek oka következik a Ve. 211. § és 241. § rendelkezéseiből, melyek szerint az eredmény elleni jogorvoslat elkülönül a választási eljárás szabályainak, alapelveinek megsértése miatti kifogástól; másrészt a szavazás napján a szavazatszámoló bizottság által elkövetett jogsértések iránti jogorvoslati kérelem (kifogás) előterjesztés időpontjában még nincs is megállapított eredmény, a szavazóköri eredményt önállóan nem is, csak a választási bizottság eredményt megállapító döntése elleni jogorvoslattal támadható, figyelemmel a Ve. 241. § (1) bekezdésére. Így kifogás alapján olyan döntésről kimondani, hogy az jogsértő és azt megsemmisíteni, amely még nem vagy később került meghozatalra, logikátlan és a Ve.-ből nem vezethető le.”

[55] A Bizottság ezt követően Beadványozó1 által kifogásához csatolt bizonyítékokat tekintette át a fellebbezés keretei között.

[56] A Bizottság előzetesen megállapítja, hogy a HVB határozata nem tartalmazza Beadványozó1 kifogásának kiegészítésével kapcsolatos érvelését, annak sorsáról a fellebbezéssel érintett határozatában a HVB nem rendelkezett.

[57] A Bizottság mindenekelőtt a kifogás kiegészítése kapcsán rögzíti, hogy annak vizsgálatára a Bizottságnak nincs és a HVB-nek sem lett volna egyebekben módja. A Nemzeti Választási Bizottság következetes (lásd 58/2015., a 13/2016., a 129/2016., a 133/2018., 951/2018. és a 441/2019., 60/2020., 78/2022., 80/2022. számú NVB határozatok) és a Kúria által megerősített {lásd Kvk.I.37.951/2016/3. végzés, Indokolás [14] Kvk.IV.37.531/2018/2. végzés, Indokolás [20]} joggyakorlata szerint ugyanis a Ve. 212. § (2) bekezdése egyértelmű rendelkezést tartalmaz, amikor rögzíti, hogy „[a] kifogásnak tartalmaznia kell (...)”. A jogszabályhely nyelvtani és logikai értelmezésének az az álláspont felel meg, amely szerint a kifogásnak, mint jogorvoslati kérelemnek a benyújtására egy alkalommal van lehetőség, az egy egyszeri cselekmény. Az ilyen módon benyújtott kifogásnak kell tartalmaznia minden, a Ve. 212. § (2) bekezdésében előírt kötelező tartalmi elemet annak érdekében, hogy a kifogás érdemi elbírálásra alkalmas legyen.

[58] A Kúria Kvk.IV.37.531/2018/2. számú végzésében rögzítette, hogy „a kifogás benyújtását követően a kifogás már nem egészíthető ki. Ez nemcsak a sommás eljárás

sajátosságaiból, s nemcsak a Ve. 212. § (2) bekezdésből következik, hanem a Ve. – felülvizsgálati kérelemben megjelölt – 216. §-ából is. Ugyanis, ha a választási bizottság a visszavont felülvizsgálati kérelem alapján az eljárást hivatalból mégis folytathatja, ez azt jelenti, hogy a kifogás benyújtásával a kifogás eloldódott a kifogás előterjesztőjétől, tehát a kifogás benyújtójának a „rendelkezési joga” adott esetben még a visszavonásra sem terjed ki. Az, hogy a Ve. 43. § (2) bekezdése lehetővé teszi a bizonyítékok széles körének felhasználását, vagy hogy a kérelmező szóbeli nyilatkozattételt tehet a Ve. 43. § (3) bekezdés alapján, még nem jelenti azt, hogy a benyújtott kifogást – amely alapján rögzült a vizsgálat iránya, a bizonyítandók köre – később kiegészítheti.”

[59] A benyújtástól számított három napos határidő már a választási szervek szempontjából bír relevanciával: ezen időtartam alatt kell az ügy elbírálására felkészülni mind szervezési, mind jogi értelemben. Amennyiben a kifogás benyújtójának a kifogása elbírálásáig lehetősége lenne a már benyújtott kifogást folyamatosan kiegészíteni, bizonyítékkal, jogsértés-megjelöléssel vagy más, a kifogás kötelező tartalmi elemeinek valamelyikével, úgy az a választási szervek munkájának ellehetetlenüléséhez és a Ve. 212. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés kiüresítéséhez vezetne.

[60] Fentiekre való tekintettel a Bizottság rögzíti, hogy jelen ügyben a 2024. június 14-én 11 óra 48 perckor Beadványozó1 által elektronikus úton megküldött kifogás-kiegészítést figyelembe venni nincs módja.

[61] A Bizottság Úz Éva magánszemély Facebook bejegyzésével kapcsolatban osztja a HVB álláspontját, mely szerint *„önmagában az, hogy a jelölőszervezet aktivistája az állampolgárt az otthonában felkeresi, és egy képviselőjelöltre történő szavazásra buzdítja alapvetően a Ve. szerinti, közvetlen politikai kampánytevékenységnek minősül. Ezen túlmenően az, hogy a választópolgárnak a mozgóurna kérelem benyújtásához valaki felajánlja a segítségét, önmagában jogsértést nem alapoz meg.”*

[62] A Bizottság rögzíti, hogy a Ve. 185. §-a a szavazóhelyiségben történő szavazás szabályainak értelemszerű alkalmazását írja elő a mozgóurnás szavazás során is, azzal, hogy a szavazófülke biztosítása ennek során nyilvánvalóan nem lehetséges. A szavazás titkossága ugyanakkor feltétlen érvényesülést kívánó alkotmányos követelmény, így az ennek érvényesülését biztosító feltételeket a mozgóurnás szavazás során is biztosítani kell. A szavazásra így például külön szoba biztosítható, vagy egyéb olyan helyzetet kell teremteni, melynek során a választópolgár titkosan tud élni szavazati jogával.

[63] A Bizottság akként foglal továbbá állást, hogy álláspontja alapján nem vonható párhuzam a Pécsi Ítéltábla Pk.VI.20.019/2014/2. számú végzése alapjául szolgáló tényállás és jelen ügy között, ugyanis a szóban forgó Facebook bejegyzés nem tartalmaz kétséget kizáró bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a bejegyzéshez fotóként csatolt papírlap a szavazás időpontjában abban a helyiségben volt-e, ahol a mozgóurnás szavazás lebonyolításra került ugyanis a Pécsi Ítéltábla azért tudta megállapítani a jogsértést és alkalmazni a döntésében írt jogkövetkezményt, mert „a szavazás napján a szavazókörben, a szavazófülkén belül a szavazópolgárok szavazatának befolyásolásának lehetősége adott volt a „kitöltési útmutató” révén.” A Bizottság így nem fogadta el Beadványozó1 okfejtését, hiszen hasonló gondolatmenet mellett a mozgóurnát kérő választópolgár által megadott lakcímen vagy esetlegesen általa megadott más címen, adott esetben választási szórólap vagy akár napilap sem lenne tartható, mert annak tartalma befolyásolhatná a választópolgárokat. Ellenkezőleg, a mozgóurnás szavazás során a mozgóurnát igénylő választópolgárnak és a mozgóurnás szavazást lebonyolító két szavazatszámlláló bizottsági tagnak együttesen kell olyan körülményt biztosítaniuk, mely a választási alapelvek érvényesülését szolgálja. Önmagában tehát az, hogy a választópolgár lakcímen található íróasztalon egy „papírfecni” ismeretlen személy jelöltek, és/vagy listák nevét feltüntette, nem bizonyítja kétséget kizáróan a választási jogsértést, mint ahogy azt sem bizonyítja, hogy a jelölő szervezet aktivistája, vagy bármely más személy ne nyújthatna segítséget a

mozgóurna iránti kérelem benyújtásához, melyet egyebekben a Ve. 103. § (2) bekezdés bc), ca), cb) pontjai is lehetővé tesznek.

[64] A Bizottság, megtekintve a bizonyítékként csatolt nyilatkozatokat, akként foglal állást, hogy mindegyikben közös elem az, hogy Beadványozó2 képviselőjelölt a 049. és 050. számú szavazóhelyiségekben többször megjelent, mozgóurna iránti kérelmeket adott át a szavazatszámoló bizottság tagjainak, választópolgárokat kísért, a szavazóhelyiséget magában foglaló épületben megjelent, ott tartózkodott, beszélgetett.

[65] A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy Beadványozó1 által írt körülményt, mely szerint a kifogásban szereplő bizonyítékok bizonyítják, hogy a képviselőjelölt „mintha ellenőrizné a megjelenteket, beállt közéjük a sorba is, miközben az adott szavazókörben nem jelenhetett volna meg, hiszen értelemszerűen nem tudja többször, több helyszínen gyakorolni” nem találta igazoltnak, mert e vonatkozásban a bizonyítékok nem tartalmaznak megállapításokat, illetve ezen állításával összefüggésben Beadványozó1 okfejtésbe nem bocsátkozott.

[66] A Bizottság utalva a HVB határozatára is rögzíti, hogy a Ve. X. fejezete a szavazás kapcsán egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra vonatkozóan, ki lehet jelen a szavazóhelyiségben. A Ve. 173. § (3) bekezdése alapján a választópolgár – valamint a 181. § (1) bekezdés szerinti segítője – a választójoga gyakorlásához szükséges ideig tartózkodhat a szavazókörben.

[67] A Ve. 181. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az a választópolgár, aki nem tud olvasni, illetve akit testi fogyatékossága vagy egyéb ok akadályoz a szavazásban, általa választott segítő – ennek hiányában a szavazatszámoló bizottság két tagjának együttes – segítségét igénybe veheti. E rendelkezés a választópolgár számára engedett jogként rendezi annak a lehetőségét, hogy a szavazásban történő akadályoztatása esetén segítséget vegyen igénybe.

[68] Az, hogy a segítség nyújtását ki kérheti, elsődlegesen a választópolgár kompetenciájába tartozó kérdés. Az általa választott segítő hiányában igénybe veheti a szavazatszámoló bizottság két tagjának együttes segítségét is. A rendelkezés garanciális jellege folytán ez esetben is a választópolgár akarata az elsődleges, a szavazásban való akadályoztatást bizonyítani nem kell.

[69] A fentiek alapján a HVB tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a segítségnyújtás tekintetében nem a választópolgár akaratát tekintette elsődlegesnek, hiszen a csatolt bizonyítékok alapján egyértelmű, hogy a választópolgárok sem szóban, sem tevőleges magatartásukkal nem elleneztek a segítségnyújtást, a bizonyítékokból pedig nem tűnik ki, hogy a jelölt és a választópolgár közti kapcsolat nem a választópolgár akaratából történt volna.

[70] A Bizottság megjegyzi, sok esetben a választópolgárok kifejezetten amiatt kérik a jelölő szervezetek, aktivistáik, jelöltjeik stb. segítségét, még akár a szavazás napján is, mert bizalmatlanok a választási eljárás lebonyolításával összefüggésben. E segítségnyújtás lehetőségéből a jelölő szervezethez kapcsolódó személyeket, akár jelölteket kizárni, ellentétes lenne a Ve. rendelkezéseivel, különösen annak 181. § (1) bekezdésében foglalt szabályával.

[71] A Ve. 140. §-a alapján kampányeszköznek minősül minden olyan eszköz, amely alkalmas a választói akarat befolyásolására vagy annak megkísérlésére, így különösen a

- a) plakát,
- b) jelölő szervezet vagy jelölt által történő közvetlen megkeresés,
- c) politikai reklám és politikai hirdetés,
- d) választási gyűlés.

[72] A Ve. megszüntette a klasszikus értelemben vett kampánycsend intézményét, azonban a szavazás napján a Ve. 143. § (1) bekezdésében meghatározott területen tiltja a

kampánytevékenység folytatását. (Relatív területi kampánytilalom). A Bizottság álláspontja alapján a relatív területi kampánytilalom – különös tekintettel a Ve. más rendelkezéseivel való összehasonlításra – az aktív kampánytevékenység folytatására vonatkozik.

[73] A Ve. 143. §-ában foglalt szabály alkalmazhatóságának elsődleges feltétele, hogy a Ve. 141. §-a szerinti tevékenységről legyen szó. Eszerint kampánytevékenység a kampányeszközök kampányidőszakban történő felhasználása és minden egyéb kampányidőszakban folytatott tevékenység a választói akarat befolyásolása vagy ennek megkísérlése céljából.

[74] Kampánytevékenységnek minősül tehát minden olyan tevékenység, amelynek célja, hogy a választói akaratot befolyásolja. Nem minősül tehát kampánytevékenységnek az egyéb célból végzett tevékenység, a választói akarat nem szándékosan történő befolyásolása. Ebből következik, hogy a Bizottságnak a kampánytevékenység megítélése során azt is vizsgálnia kellett, hogy mi volt a tevékenységet végző szándéka.

[75] A Bizottság a fentiek figyelembevételével akként foglal állást, hogy önmagában egy jogszerűen végzett tevékenység, a választópolgárok segítése, mozgóurna iránti kérelem szavazatszámoló bizottsághoz történő eljuttatása nem minősül, nem minősülhet kampánytevékenységnek, hiszen az önmagában nem a választói akaratot befolyásolja, pusztán egy adott választópolgár akarata által végrehajtott tevékenység ellátását (segítségnyújtást, kérelem eljuttatását) célozza. A képviselőjelölt „élő plakátnak” minősítése pedig a Ve. szabályainak olyan mértékű kiterjesztését jelenti, mely a Bizottság álláspontja szerint a Ve. szabályozási környezetéből nem következik.

[76] A Bizottság a választópolgárok kísérése tevékenységgel összefüggésben utal a Ve. 143/A. § (1) bekezdésére, mely szerint a választójog gyakorlásának megkönnyítése érdekében nemcsak a választási szervek nyújthatnak segítséget a választópolgár számára, hanem bárki más is. A jogszabály „más személy” fordulatának sem lehet olyan értelmezése, mely kizárná a segítségnyújtók köréből a képviselőjelöltet, vagy más személyt, így a Bizottság a HVB-vel egyezően foglal állást a tekintetben a választópolgárok szavazóhelyiséghez való kísérése önmagában nem alkalmas Beadványozó1 által hivatkozott 143/A. § (2) bekezdése szerinti jogsértés megállapítására, mivel az ott megfogalmazott jogi tilalom kimondottan az autóbusszal történő személyszállításra, és az erre való felhívás közzétételének tilalmára vonatkozik.

[77] A Bizottság megjegyzi azt is, hogy a Ve. segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezései csak bizonyos körben és esetekben, pl. Braille-írással ellátott szavazósablon használata, szükség esetén a szavazás módjának szavazatszámoló bizottság általi, befolyásolás mentes magyarázata stb. határozza meg a segítségnyújtás módját, mikéntjét, viszont mindez mellett megteremti annak lehetőségét is, hogy a segítség igénybevétele, nyújtása a választópolgár akarata, saját kérése szerinti formában valósuljon meg. Azok a segítségnyújtási formák tehát, melyek a választópolgár akaratából, saját kéréséből erednek és nem ellentétesek a Ve. szabályrendszerével, nem alkalmasak arra, hogy a választásra vonatkozó szabályok megsértésének alapjául szolgálhassanak és e vonatkozásokban irreleváns egy harmadik személy szubjektív meggyőződése, mely a segítségnyújtó és a segítséget fogadó fél közti érzelmi vagy más kapcsolatra vonatkozik.

[78] A Bizottság akként foglal állást, hogy Beadványozó1 által, Beadványozó2 választási részvétel számba vételére irányuló magatartásával összefüggésben tett állításával kapcsolatban okfejtésbe nem bocsátkozott, a csatolt bizonyítékok állítását nem támasztják alá, így a Bizottság ezen beadványozói állítást nem értékelte.

[79] A Bizottság fentiekben hivatkozott okfejtése mellett sem találta kétséget kizáróan bizonyítottnak Beadványozó1 állítását, mely szerint Beadványozó2 képviselőjelölt tevékenysége potenciálisan több ezres nagyságrendű szavazat leadására hatott volna ki.

[80] A Bizottság a szavazáson első és második legtöbb érvényes szavazatot kapó jelöltek közti különbségre vonatkozóan utal a Kúria gyakorlatára, mely szerint önmagában a

jelöltekre leadott érvényes szavazatok közti kis különbség sem alapozná meg, illetve nem indokolná a választás eredményének felülvizsgálatát, így álláspontja szerint a HVB helyesen jutott arra következtetésre, hogy a jogsértést „kisebb tárgyi súlyúnak” tekintette.

[81] A Bizottság, hivatkozva a Kúra joggyakorlatára akként foglal állást, hogy önmagában az érvénytelen szavazatok számának magas aránya, vagy a jelöltekre leadott érvényes szavazatok száma közti kis különbség nem alapozza meg, illetve nem indokolja a választás eredményének felülvizsgálatát és a szavazatok újra számlálását. [Kvk.II.37.500/2014/6.számú végzés]

[82] A Ve. 142. §-a szerint nem minősül választási kampánynak a választási szervek tevékenysége, az állampolgárok – mint magánszemélyek – közötti személyes kommunikáció, függetlenül annak tartalmától és formájától, továbbá az Alkotmánybíróság, a bíróságok, a helyi önkormányzatok és más állami szervek jogszabályban meghatározott feladatuk során végzett tevékenysége.

[83] Annak megítélése tekintetében, hogy Beadványozó² képviselőjelölt által kifejtett tevékenység (huzamosabb idejű beszélgetés a választópolgárokkal, egyes választópolgárok üdvözlése stb.) minősíthető-e kampánytevékenységnek, a Bizottság akként foglal állást, hogy a kifogáshoz csatolt bizonyítékokból még csak következtetni sem lehet arra, hogy a választópolgárok és a jelölt között milyen tartalmú beszélgetés zajlott, a képviselőjelölt milyen minőségben járt el, pártpolitikusként vagy magánszemélyként, ugyanis nem minősül kampánynak a magánszemélyek közötti kommunikáció, még abban az esetben sem, ha annak célja a másik magánszemély választói akaratának befolyásolása.

[84] A Bizottság álláspontja szerint egy polgármesterjelölt és így a képviselőjelölt is, abban az esetben, ha nem jelölti minőségében jár el, az egyes személyek egymás közti kommunikációjában ugyanúgy magánszemélynek tekinthető, akit szintén megillet az alapjogok védelme, így többek között a véleménynyilvánítás szabadsága is, amelyet magától értetődő módon kampányidőszakban, politikai kérdések vonatkozásában is gyakorolhat. Fontos azonban hangsúlyozni, hogy egy képviselőjelöltnek minden olyan szerepvállalása vagy véleménynyilvánítása során, amely nem jelölti minőségéhez, hanem pártpolitikai vagy épp magánéleti oldalához tartozik, tartózkodnia kell annak látszatától, hogy aktuális megnyilvánulása képviselőjelölti minőségéhez kötődik. A többes szerepvállalás esetében a határok meghúzása természetesen csak több szempont együttes mérlegelése alapján lehetséges. Ezt pedig nem lehet pusztán csak az alapján megítélni, hogy valaki megjelent-e szavazóhelyiségben, vagy a szavazóhelyiség elhelyezésére szolgáló épületben, szükséges ehhez annak a vizsgálata is, hogy ténylegesen milyen tevékenységet fejtett ki. A Bizottság, ha a HVB és Beadványozó¹ érvelését elfogadná, akkor a jogszerű módon, a választópolgár saját akarata szerint igénybe vett segítők körét korlátozná, melyre a Ve. 181. § (1) bekezdése egyébként sem adna lehetőséget.

[85] A Bizottság utalva a Ve. 103. § (2) bekezdésére, kiemeli, hogy a mozgórna iránti kérelmek több módon juttathatóak el a választási irodához vagy a szavazatszámoló bizottsághoz. Jelen ügyben a Bizottság álláspontja szerint a kézbesítési meghatalmazottal és a kézbesítővel történő benyújtás szabályai relevánsak, ugyanis ezen esetekben harmadik személy jár el a kérelmező helyett.

[86] A Bizottság e körben utal a Ve. 143/A. § rendelkezéseire, mely szerint a választójog gyakorlásának megkönnyítése érdekében nemcsak a választási szervek nyújthatnak segítséget a választópolgár számára, hanem bárki más is, mely vonatkozásban a korábbiakban kifejtett, segítségnyújtásra vonatkozó okfejtését jelen esetre is alkalmazandónak tartja. A Ve. két esetet külön is nevesít ebben a körben. Egyrészt ismételtén kimondja, hogy a mozgórna igényléséhez más személy segítsége igénybe vehető. Ez a gyakorlatban a levélben benyújtott kérelem kézbesítését, illetve a kérelem meghatalmazott útján való benyújtását jelentheti.

[87] A Bizottság akként foglal állást, hogy a Ve. rendelkezései a fentiekben írt tevékenység ellátása vonatkozásában sem zárják ki a jelöltet, vagy a jelölő szervezet aktivistáját.

[88] A Bizottság ezt követően a mozgóurnás szavazás lebonyolításával kapcsolatban, a mozgóurnát kérő választópolgárok állapotával és a szavazólapok más személy általi kitöltésével összefüggő bizonyítékokat tekintette át, mely kapcsán osztja a HVB azon megállapításait, mely szerint „önmagában az a körülmény, hogy a választópolgárok a szavazólap kitöltéséhez segítségek vesznek igényben, így például az ápoló személy, vagy a házastárs segítségét, önmagában nem alapozza meg a választási jogsértés bekövetkeztét.” E vonatkozásban utal a Bizottság jelen indokolás [65] pontjában írt álláspontjára, melyet e vonatkozásban is irányadónak tekint.

[89] A Bizottság rögzíti, hogy a Ve. 103. § (1) bekezdése alapján a mozgóurna iránti kérelmet a szavazóköri névjegyzékben szereplő, mozgásában egészségi állapota vagy fogyatékosága, illetve fogva tartása miatt gátolt választópolgár nyújthatja be, így a szavazatszámoló bizottságok mozgóurnás szavazást lebonyolító tagjai olyan választópolgárokkal találkozhatnak, akik egészségi állapotuk vagy fogyatékoságuk okán kis vagy nagy mértékben, de akadályozottak abban, hogy megjelenjenek a szavazóhelyiségben. Az esetleges mentális készség, állapot megítélése kérdésében a választási bizottságok a Bizottság álláspontja szerint sem rendelkeznek hatáskörrel, melyet helyesen állapított meg a HVB, ugyanis a választójogból bárkit is kizárni, csak jogerős bírósági ítélet alapján lehet.

[90] Mindez mellett a Bizottság megjegyzi, hogy a szavazás napján a szavazatszámoló bizottság előtt lévő névjegyzékekből egyértelműen megállapítható, ki az, aki jogosult a szavazásra, ki az, aki nem. Amennyiben a választópolgár vagy a szavazóköri-, vagy a mozgóurnát igénylő választópolgárok névjegyzékében szerepel, úgy szavazhat, mely vonatkozásban a választópolgár testi vagy szellemi állapotának, esetleges fogyatkozásának megítélésére a szavazatszámoló bizottság tagjai nem jogosultak, mely tekintetben a szavazatszámoló bizottsági tagok szubjektív megítélései irrelevánsak és így választási jogsértés megítélésének alapjául sem szolgálhatnak.

[91] A Ve. 225. §-a egyértelműen rögzíti, hogy a fellebbezésben és a bírósági felülvizsgálati kérelemben új tények és bizonyítékok is felhozhatók, ezzel szemben a kúriai gyakorlat ebben a körben korlátozó. A Bizottság irányadónak tekinti a Kúria BH 2014/12/377. számú elvi döntését, mely szerint nem lehet tehát a kifogas tárgyává tett tevékenységen túl terjeszkedni, ahhoz képest további tevékenységeket vitatni a fellebbezés és a bírósági felülvizsgálat során.

[92] E jogszabályi rendelkezés értelmezésével kapcsolatban a Bizottság utal a Kúria Kvk.I.37.951/2016/3. számú végzésére, melyben a legfőbb bírói fórum kifejtette, hogy új bizonyítékokra csak akkor lehet hivatkozni, ha a választási bizottságok előtti eljárásban már nyújtottak be bizonyítékot. (..) Az új bizonyíték minden esetben feltételezi, hogy már korábban is csatoltak bizonyítékot, és kérelmező az új bizonyítékkal a korábbi bizonyítékot kívánja megerősíteni.” {Indokolás [13] bekezdés}

[93] A Bizottság álláspontja szerint újabb jogsértés vizsgálatára, és erre alapítottan jogsértés megállapítására nincs lehetőség. A Ve. 225. §-a fellebbezésben és a bírósági felülvizsgálati kérelemben új tényekre és bizonyítékokra való hivatkozást teszi lehetővé, ez azonban nem azonos azzal, hogy a kérelmező olyan jogsértésre hivatkozzon, - jelen esetben a 051. számú és 054. számú szavazókörre vonatkozóan - amely nem volt a kifogas tartalma alapján a választási bizottság eljárásának tárgya, így arról a választási bizottság határozata döntést sem tartalmaz.

[94] A Bizottság fentiekkel kapcsolatban megjegyzi, az, hogy a Ve. 43. § (2) bekezdése lehetővé teszi a bizonyítékok széles körének felhasználását, vagy hogy a kérelmező szóbeli nyilatkozattételt tehet a Ve. 43. § (3) bekezdés alapján, még nem jelenti azt, hogy a benyújtott kifogást – amely alapján rögzült a vizsgálat iránya, a bizonyítandók köre – később kiegészítheti. [Kvk.IV.37.531/2018/2. számú határozat]

[95] A Bizottság szerint a másodfokú eljárásban csak a 049. számú szavazatszámú bizottság mellett működő jegyzőkönyvvezető nyilatkozata feleltethető meg a Ve. 225. §-ában nevesített új bizonyítéknak, így ez utóbbit a tényállás tisztázása során a Bizottság megvizsgálta.

[96] A Bizottság rögzíti, hogy Beadványozó1 által előterjesztett új bizonyítékban a 049. számú szavazatszámú bizottság mellett működő jegyzőkönyvvezető „Auth István képviselőjelölt megkeresésére” Beadványozó2 képviselőjelölt mozgóúrnás kérelmeket nyújtott be a szavazókörben, majd később újra megjelent és egy visszavont kérelem tárgyában érdeklődött, majd a déli órákban ebédet hozott jelölő szervezete delegáltjainak.

[97] A választási jogorvoslatok során - a rövid határidőkre tekintettel - bizonyítási eljárás lefolytatására csak nagyon szűk körben van lehetőség, lényegében arra korlátozódik a bizonyítás terjedelme, amit a kérelmező rendelkezésre bocsát a jogorvoslati kérelem keretében.

[98] A Bizottság kiemeli, hogy Beadványozó1 által előterjesztett jegyzőkönyvvezetői nyilatkozat az abban foglaltak szerint „Auth István képviselőjelölt megkeresésére”, vagyis a szavazókörben második legtöbb érvényes szavazatot kapó jelölt megkeresésére, szándéka alapján készült, mely a Bizottság álláspontja szerint azt jelenti, hogy a jelenleg aktív helyi önkormányzati képviselői mandátummal rendelkező Auth István tevékenyen részt vett a bizonyíték beszerzésében, így okkal merülhet fel a kétség, hogy Pécs Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala köztisztviselőjeként foglalkoztatott jegyzőkönyvvezető nem volt olyan helyzetben, hogy az ilyen jellegű „megkeresésnek”, aktív fellépésnek ne tegyen eleget, vagy ne a kért módon tegyen eleget. Annál is inkább, mert Beadványozó1 2024. június 14. napján előterjesztett kifogás-kiegészítésében került először meghivatkozásra azon döntés, mely a jelölt ételszállítása kérdéséről szóló és a szóban forgó jegyzőkönyvvezetői nyilatkozat megtételére is aznap került sor, holott, a nyilatkozóknak, ideértve a szavazatszámú bizottságok többi nyilatkozó tagját is, már a szavazás napján tisztában kellett volna lenniük az esetleges jogsértő tevékenységgel, azonban azt semmilyen módon nem jegyzőkönyvezték, vagy bármilyen más módon nem jelezték, holott erre a szavazatszámú bizottságoknak lehetőségük lett volna, mellyel élve az ilyen vitás kérdések valóságtartalma egyértelműen bizonyítható volna.

[99] A Bizottság továbbá megjegyzi azt is, hogy az esetlegesen utólagosan megtett olyan nyilatkozatok melyekben foglalt állítások hitelt érdemlő bizonyítása nem mindig lehetséges a kérelem elutasítását eredményezi, hiszen a bizonyítottság hiánya a kérelmező terhére esik.

[100] Beadványozó1 által, a csatolt bizonyítékok megítélésével kapcsolatban kifogásában hivatkozott Kvk.II.37.500/2014/6. számú kúriai határozattal összefüggésben akként foglal állást, hogy Beadványozó1 bizonyítási kötelezettségére vonatkozó érvelése alátámasztására jelen ügyben a hivatkozott kúriai döntés nem alkalmazható, ugyanis a szóban forgó érvelést a legfőbb bírói fórum a Ve. 241. §-a szerinti eredmény elleni jogorvoslat vonatkozásában fogalmazta meg, míg Beadványozó1 kifogását nem a Ve. 241. §-ára alapította.

[101] Beadványozó1 által, nem megfelelő mérlegelésre alapított fellebbezése kapcsán a Bizottság mindenekeelőtt hivatkozik a Kúria Kvk.V.38.003/2019/4. számú határozatában írtakra, amelyben „a Kúria 2/2015.(XI.23.) KMK véleményében rögzítette, hogy a hatóság bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó tevékenysége nem azonos a mérlegelési jogkörével. Az a határozat nem minősül mérlegelési jogkörben hozott határozatnak, amelyben a hatóság a határozathozatalhoz szükséges bizonyítékok értékelése alapján döntési lehetőségeket nem biztosító jogszabály alkalmazásával dönt. Mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozatnak az a határozat minősül, amelyben a hatóság döntését olyan jogszabályra alapozza, amely kizárólag a döntés kereteit jelöli ki, és az is, ahol a döntési lehetőségeket meghatározó jogszabályi rendelkezés a döntés meghozatalának feltételeit és szempontjait nem jelöli meg”.

[102] Jelen ügy kapcsán megállapítható, hogy a HVB támadott határozata csak a bírság kiszabásáról szóló részében minősül mérlegelési jogkörben hozott határozatnak, ezért erre alapozva a Bizottság álláspontja szerint fellebbezés sem terjeszthető elő Beadványozó1 részéről.

[103] A Bizottság a HVB részéről a bírság kiszabásával kapcsolatban rögzíti, hogy bírság kiszabására a választási kampány szabályainak megsértése esetén van lehetőség [Ve. 152. § (2) bekezdés, 218. § (2) bekezdés d) pont], továbbá abban az esetben, ha a szavazóköri névjegyzékben szereplő választópolgároknak a választási kampány céljából kiadott adatai kezelésére vonatkozó szabályokat a jelölt, illetve a jelölt szervezet megsérti (Ve. 155. §). Mindezek mellett a Bizottság megjegyzi azt is, hogy a Ve. 218. § (2) bekezdés d) pontjában foglaltak ellenére, az ajánlóívek leadásának elmulasztása miatti bírság kiszabása nem csupán lehetőség, hanem a választási bizottság hivatalbóli kötelezettsége [Ve. 124. § (2) bekezdés].

[104] A Bizottság további álláspontja szerint, mivel a HVB eljárását egy adott jogorvoslati kérelem alapján folytatta le, ezért kötve van a kérelemben foglaltakhoz. A kérelemhez kötöttség nemcsak azt jelenti, hogy nem állapíthat meg olyan jogsértést, amelyre a kérelmező nem hivatkozik, hanem azt is, hogy nem bírálhatja felül a benyújtónak a kérelemben foglalt, a jogorvoslati forma egyértelmű meghatározására vonatkozó nyilatkozatát. A HVB feladata a Bizottság álláspontja szerint, amennyiben hatásköre és illetékessége fennáll, a jogorvoslati kérelemnek az abban foglaltak szerinti elbírálása.

[105] A Ve. nem rendelkezik arról, hogy a másodfokon eljáró bizottság, illetve a Kúria a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértéseken kívül más jogszabálysértésről is dönthetne. A felülvizsgálati fórum tehát a jogorvoslati kérelemhez kötve van, az abban megjelölt jogszabálysértésen túl más jogszabálysértést nem állapíthat meg határozatában, mely vonatkozásban a Bizottság utal jelen indokolás [50]-[52] pontjaiban tett álláspontjára.

[106] A Bizottság megjegyzi, hogy álláspontja szerint nem önmagában amiatt szükséges mellőzni a bírság kiszabását, mert a HVB mérlegelési szempontjai tekintetében túlterjeszkedett volna a Ve. rendelkezéseiben, hanem amiatt, mert a Bizottság egyrészt nem találta bizonyítottnak Beadványozó2 részéről a választási kampány szabályainak megsértését, másrészt azért, mert a HVB olyan jogsértést állapított meg, melyre Beadványozó1 kifogásában nem hivatkozott, mellyel a HVB a Bizottság álláspontja szerint kérelemhez kötöttség elvén túlterjeszkedett.

[107] Mindezek alapján a Bizottság Beadványozó1 fellebbezése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

[108] A Ve. 221. § (1) bekezdése alapján a választási bizottság elsőfokú határozata ellen fellebbezést az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet nyújthat be.

[109] A Ve. 223. § (3) bekezdése alapján fellebbezést a) jogszabálysértésre hivatkozással, illetve b) a választási bizottság mérlegelési jogkörben hozott határozata ellen lehet benyújtani.

[110] A Ve. 224. § (3) bekezdése szerint a fellebbezés kötelező tartalmi elemei:

a) a fellebbezés 223. § (3) bekezdése szerinti jogalapja;

b) a fellebbezés benyújtójának neve, lakcíme (székhelye);

c) a kérelem benyújtójának személyi azonosítója, illetve, ha a külföldön élő, magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgár nem rendelkezik személyi azonosítóval, a személyazonosságát igazoló igazolványának típusa és száma, vagy jelölt szervezet, vagy más szervezet esetében a bírósági nyilvántartásba-vételi száma.

[111] A Ve. 231. § (1) bekezdés d) pontja szerint érdemi vizsgálat nélkül kell elutasítani a fellebbezést, ha nem tartalmazza a 224. § (3) bekezdésében foglaltakat.

[112] A Bizottság a Kúria joggyakorlata alapján rögzíti, hogy a jogszabálysértésre nem lehet általánosságban hivatkozni, azt konkrétan meg kell jelölni a jogforrás, a szakaszszám és a bekezdés megjelölésével [Kvk.II.37.323/2014/2., Kvk.II.37.257/2014/2. Kvk.III.37.258/2014/2. számú végzések]. A jogsértés tételes megjelölésén túl a fellebbezésnek tartalmaznia kell az arra vonatkozó érdemi okfejtést is, hogy a támadott határozat milyen okból jogszabálysértő, az abban megjelölt jogszabályhelyhez kapcsolódóan mi volt a konkrét jogszabálysértés [Kvk.II.37.326/2014/3., Kvk.II.37.325/2014/3. számú végzések].

[113] A Bizottság a fentiekben részletesen kifejtettek alapján megállapítja, hogy Beadványozó2 fellebbezésében csak általánosságban vitatta a jogsértés megvalósítását, érdemi okfejtést nem terjesztett elő, nem jelölte meg konkrétan, hogy az általa támadott határozatban mi volt a konkrét jogszabálysértés.

[114] A Bizottság megállapítja, hogy Beadványozó2 fellebbezését a 224. § (3) bekezdés a) pontjában foglalt kötelező tartalmi elem hiánya miatt érdemi vizsgálatra nem alkalmas, ezért azt a Ve. 231. § (1) bekezdés d) pontjában foglaltakra tekintettel érdemi vizsgálat nélkül elutasítja.

[115] A Bizottság egyebekben megjegyzi, hogy a Ve. 228. § (2) bekezdése alapján a bírósági felülvizsgálat iránti kérelemről a bíróság legkésőbb a beérkezésétől számított harmadik napon dönt. A bírósági eljárásban a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény rendelkezéseit kell – az e törvényben foglalt eltérésekkel – megfelelően alkalmazni. E rendelkezés a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény rendelkezéseit a bírósági eljárásban rendeli alkalmazni, nem a Bizottság előtt folyó eljárásban.

V.

[A határozat alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezések]

A határozat a Ve. 1. § b) pontján, 10. §-án, 43. § (2) és (3) bekezdésén, 103. § (1) és (2) bekezdésén, 140. §-án, 141. §-án, 142. §-án, 143. §-án, 143/A. § (1) és (2) bekezdésén, 173. § (3) bekezdésén, 181. § (1) bekezdésén, 185. §-án, 208. §-án, 211. §-án, 212. § (2) bekezdésén, 216. §-án, 218. § (2) bekezdés c) pontján, 221. § (1) bekezdésén, 223. § (3) bekezdésén, 224. § (3) bekezdésén, 225. §-án, 228. § (2) bekezdésén, 230/A. §-án, 231. § (1) bekezdés d) pontján, (4) bekezdésén, 241. §-án, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 222. § (1) bekezdésén, a 223. § (1) bekezdésén, a 224. § (1), (2), (4) és (5) bekezdésén, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 37. § (1) bekezdésén, valamint a 62. § (1) bekezdés s) pontján alapul.

Pécs, 2024. június 19.

Prof. dr. habil. Nechta Tibor
a Baranya Vármegyei
Területi Választási Bizottság
elnöke

